

Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike traži vašu podršku za sljedeći;

Polazeći od toga da:

KBSA vidi BiH kao poseban politički entitet, kao zajednicu građana i suverenih naroda, kao kulturnocivilizacijski svjetski unikat, kao historijsku formulu multikulture, multivjerske i multinacionalne zajednice, kao svojevrsnog humanog i demokratskog rješenja egzistencije čovjeka i civilizacije,

KBSA se zalaže za BiH kao demokratsku, sekularnu, građansku republiku suverenih građana i ravnopravnih naroda u kojoj vlada princip poštovanja različitosti i tolerancije kao jedini modus opstanka ideje Bosne i bosanskog duha,

KBSA takođe vidi BiH kao decentralizovanu državu sa širokom regionalnom i lokalnom upravom, uz očuvanje osnovnih državnih prerogativa,

KBSA saopštava sljedeće:

Prvo neprikosnoveno stajalište ("Nezavisno od Dayton"), koje se sastoji od:

1. Presuda Međunarodnog suda pravde (MSP) u Hagu, objavljena 26. februara 2007. godine, (presuda; presuda MSP) je vrhovna, krajnjeg autoriteta i ranga. Ona nikome ne daje za pravo niti dopušta da je se drugačije definiše, prekraja, izbjegava i/ili zaobilazi. Ona nikome ne daje za pravo niti dopušta da ohrabruje ili podstrekuje njeno prekranje, izbjegavanje i/ili zaobilaznje.

Gore pomenuto "Niko" uključuje, na primjer, ali ne i samo, ove navedene:

- a) Opći okvirni sporazum za mir u BiH (Daytonski mirovni sporazum),
- b) Vijeće za implementaciju mira (PIC),
- c) Predsjedništvo Evropske unije (na pr. trenutno njemačko Predsjedništvo)
- d) Razni organi i institucije Evropske unije i njihovi predstavnici (na pr. Visoki predstavnik Evropske unije za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku itd.),
- e) Pojedinačni istupi u lično ime ili ispred bilo koje druge grupacije ili institucije (na pr. Javier Solana itd.),

2. Pored gore navedenog, Vijeće za implementaciju mira, Daytonski mirovni sporazum, itd. (i drugi sa gore navedene liste ali ne i samo sa nje) su sami obavezni podlijeganju presudi MSP: da djeluju u skladu sa njom, da je se pridržavaju i prihvataju njene konsekvence, kao stvar međunarodnog prava.

3. Također, pored gore navedenog, Vijeće za implementaciju mira, Daytonski mirovni sporazum, itd. (sa gore navedene liste ali ne i samo sa nje) su sami obavezni da se ne upuštaju u bilo kakvo negiranje ili umanjivanje sljedećih činjenica:

3.1. MSP, prvi put u svom postojanja, je utvrdio i/ili presudio da je:

3.1.1. Jedna suverena država (Srbija) odgovorna po Konvenciji Ujedinjenih nacija o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine:

Srbija je PREKRŠILA svoju OBAVEZU da
(a) spriječi genocid u Srebrenici,
(b) kazni izvršioce.

3.1.2. Prema Konvenciji Ujedinjenih nacija o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, "Genocid Srebrenice" se dogodio i izvršioци su organi organizovane vlasti političkog entiteta pod nazivom "Republika Srpska";

3.2. MSP je isto tako utvrdio:

3.2.1. Srebrenica i Zepa su imale status specijalne ili "Zaštićene oblasti" pod okriljem Ujedinjenih nacija.

3.2.2. Masovna ubijanja na specifičnim područjima i u logorima na teritoriji Bosne i Hercegovine su izvršena od strane organa organizovane vlasti političkog entiteta pod nazivom "Republika Srpska";

3.2.3. Ārtve zločina iz prethodnog paragrafa su bile u velikoj većini pripadnici "Zaštićene grupe" (u smislu definicije po Konvenciji Ujedinjenih nacija o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine), tj., Bošnjaci.

3.2.4. Pripadnici "Zaštićene grupe" (u smislu definicije po Konvenciji Ujedinjenih nacija o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine), tj., Bošnjaci, su bili sistematske Ārtve masovnih maltretiranja, premlaćivanja, silovanja i torture, koji su nanijeli ozbiljne tijelesne i duševne ozljede, izvršenih od strane organa organizovane vlasti političkog entiteta pod nazivom "Republika Srpska";

3.2.5. Zločini iz paragrafa 3.2.2. i 3.2.4. mogu biti ratni zločini i zločini protiv čovječnosti.

3.3. Ad hoc činjenice u širem kontekstu subverzije istine i pravde o agresiji i zločinima prema

Bosni i Hercegovini:

3.3.1. Rezolucija 1373 Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija obavezuje da "ni jedna država nema pravo da snabdjeva terorističke aktivnosti sa obavještajnim podacima, logistikom ili financijama";

3.3.2. KBSA smatra da je izricanje očigledne neistine i/ili prikrivanje činjenica od strane visokih dužnosnika, sa gore navedene liste (pod 1.a-1.e), krajnje degutantno i neodgovorno. Dva primjera, od mnogih, su saopćenja Visokog predstavnika Evropske unije za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku i njemačkog Predsjedništva Evropske unije. Oba saopćenja zapanjujuće dezinformiraju evropsku i svjetsku javnost kada aplaudiraju tome što, po njima, (a) "nema kolektivnog kañjavanja u presudi MSP" i što je (b) "najviši sud u svijetu zatvorio tu stranicu";

(a) "Kolektivno kañjavanje" NIJE bilo predmet MSP presude. Predmet je bio i ostao, da li su država i politički entitet organizovan kao država, pravno odgovorni po više pitanja, i ako jesu, a MSP je utvrdio da jesu po nekim pitanjima, onda oni moraju zadovoljiti kako prava i zahtjeve država koji mogu biti izvedeni iz MSP presude, tako i međunarodno pravo i norme političkog postojanja i ponašanja. Političko-vladajući i finansijski teret takvog pravnog zadovoljenja koji bi mogao više ili manje pogoditi populaciju te države ili političkog entita NIJE "kolektivno kañjavanje" te populacije, već posljedica toga da je međunarodna zajednica organizovana kroz međunarodno pravo i civilizovane odnose gdje države i politički entiteti organizovani kao države reprezentuju stanovništvo.

(b) Revizija postupka je zapravo moguća ukoliko se pojave novi dokazi u narednih 10 godina.

3.3.3. "Ja nisam vidjela ni jednog (okrivljenog za zločine prema Bošnjacima) da je pokazao stvarno kajanje", Carla Del Ponte, Glavni tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY), 30. januar 2007, Associated Press.

4. Ništa i niko ne može nametnuti žrtvama genocida Srebrenice takvo rješenje koje će, u cjelosti ili u dijelovima, biti utemeljeno na konsekvencama tog istog genocida Sreberenice, definisanog i eksplicitno presuđenog u presudi MSP.

5. Presuda MSP je presuda u korist prava država genocida Srebrenica. To pravo je proisteklo iz legalnosti i ono je vrhovno. "Vi", "Druga strana" morate zadovoljiti njihova prava i zahtjeve, uslovljene jedino okvirom presude MSP.

6. Srebrenici pripada pravo da bude vraćena na stanje prije genocida, bez obzira na legitimitet Daytonskog mirovnog sporazuma, bez obzira na Daytonski mirovni sporazum po sebi, bez obzira na druge političke akcije i/ili improvizirane institucije koje su slijedile; ovo pripadanje Srebrenici prava da bude vraćena na stanje prije genocida nema zapravo ništa sa samim Daytonskim mirovnim sporazumom, osim da dovede Daytonski mirovni sporazum (time i Vijeće za implementaciju mira) podlijeganju presudi MSP i žrtvama Srebrenice.

7. Vraćanje Srebrenice na stanje prije genocida znači da Ujedinjene nacije imaju odgovornost

za njeno razrješenje, rehabilitaciju, restauriranje.

8. Legalni princip obavezuje Vijeće sigurnosti Ujedinjenih nacija da osigura provedbu presude MSP u dijelu vezanom za genocid u Srebrenici, kao i po drugim dijelovima presude o obavezama Srbije.

9. Prethodno navedene (pod 7. i 8.) odgovornosti i obaveze Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija proističu, takođe, iz:

a) "Izdaja Srebrenice i Žene - Zaštićenih oblasti pod okriljem Ujedinjenih nacija" - kako to nazivaju Bošnjaci, njihovi bosanski sugrađani, njihovi slavenski i ne-slavenski sugrađani i prijatelji iz bivše Jugoslavije, svijetska javnost, pojedinačno i kolektivno.

b) "Ujedinjene nacije iznevjerile narod Srebrenice and Žene" - Iz Izvještaja zvanične istrage Ujedinjenih nacija.

c) Odgovornost Ujedinjenih nacija / Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija za gore pomenuto "iznevjerile";

d) Odgovornost Ujedinjenih nacija / Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija za ispravljanje posljedica gore pomenutog "iznevjerile";

Drugo neprikosnoveno stajaliste ("Vezano za Dayton"), koje se sastoji od:

10. Dovodjenje Daytonskog mirovnog sporazuma (time i Vijeća za implementaciju mira) podlijeganju presudi MSP i Žrtvama Srebrenice.

11. Nelegitimnost Daytonskog mirovnog sporazuma je također rezultat, između ostalog, ovih postupaka (1): a) Ujedinjenih nacija i ovlašćenih međunarodnih tijela (ovlašćenih na osnovu i iz Daytonskog mirovnog sporazuma), b) njihovih "diplomata" i "birokrata" ("implementatori"), c) vlasti političkog entiteta pod nazivom "Republika Srpska";

a) Najfundamentalniji dio Daytonskog mirovnog sporazuma je iznevjeren: organizovanje povratka i restauriranje mogućnosti građana Srebrenice i Žene da nastave sa životima tamo gdje su nasilno i zločinački zaustavljeni; a po tom pitanju iznevjereni su i većina Žrtava genocida, ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti po cijeloj Bosni i Hercegovini. Traba imati u vidu da je ovaj najfundamentalniji dio Daytonskog mirovnog sporazuma bio suštinski uvjet da se Bosna i Hercegovina vrati stanju normalnosti i krene putem progresa.

b) Pokušaji i traženja da se Srebrenici i Ženi ukinu posebni statusi "Zaštićenih oblasti"; odmah po učinjenom genocidu (sada i potvrđenom).

c) Njihovi pokušaji da izbjegnu vlastitu odgovornost za gore navedeno.

d) Njihovi pokušaji da prebace vlastitu odgovornost tako što su bestidno naređivali Žrtvama

Manifest o Bosni i Hercegovini

Autor KBSA

Srijeda, 21 Ožujak 2007 15:00 - Ažurirano Srijeda, 21 Ožujak 2007 15:04

Srebrenice da pregovaraju sa predstavnicima političkog entiteta čija je krivica za zločine prema njima potvrđena.

e) Njihovo neprepoznavanje vlastitih odgovornosti za gore navedeno.

f) Njihovo neprepoznavanje da su dužni “položiti račune” za gore navedeno.

g) Vlasti političkog entiteta “Republika Srpska”, čiji su organi izvršili zločine, su imali dovoljno vremena i prilika u periodu 1996 - 2007 da pokažu i dokažu da su spremni i voljni za pregovore i da pokažu makar i simboličnu osjetljivost za politički i ljudski vapaj građana Srebrenice i žene. Ali nisu.

h) To je bilo vrijeme (1996 - 2007) za PIC da ohrabre i potpomognu pravedna rješenja unutar političkog konteksta Daytonskog mirovnog sporazuma. Ali to oni nisu uradili.

11. Time je Daytonski mirovni sporazum generalno, a u dijelu prema genocidu u Srebrenici i posebno, postao ono što bi anglo-saksonski čitatelji iz tradicije običajnog prava mogli veoma dobro razumjeti: blasfemija - nivo maliciozne uvrede prema nečemu sakralnom toliki veliki da može biti smatran zločinom po običajnom pravu. Ovdje su “sakralni” sami životi i tijela ljudskih bića.

Na drugoj strani, osobe u Bosni i Hercegovini koje još “religijski pohode” Daytonski mirovni sporazum su oni koji su radi da uberu đavolja posla čak iako nisu počinili ubojstva ili silovanje.

Niko nema pravo da nameće žrtvama takvo rješenje koje bi bilo po “mjeri” ili “zadovoljavalo” gore opisan “Daytonski okvir” i gore opisan politički entitet “Republika Srpska”, čiji su organi izvršili zločine.

Žrtve, koje su otvorene za pravedne pregovore bazirane na gore izloženim polaznicama, neće “zadovoljavati” gore opisan “Daytonski okvir” i gore opisan politički entitet “Republika Srpska”, čiji su organi izvršili zločine.

Zaključak

KBSA ponavlja ono što je uvijek proklamirao: da je kompletno do samih bosanskih Srba i bosanskih Hrvata i svih Bosanaca i Hercegovaca kako oni vide i kako će pregovarati svoju budućnost unutar BiH. Ovaj Manifest o Bosni i Hercegovini marta 2007. godine je naš program.

Rad na nevedenoj političkoj ideji KBSA, mora biti u mirnodopskom ambijentu Evropskih međunarodnih standarda, propisa, zakona, po restituciji posljedica genocida. To znači vraćanje na “ambijent” poslije referenduma 1992. god.

Bosanski Srbi okupljeni oko SDS, kao manjina je legitimno i legalno izgubila na referendumu za nezavisnost BiH, bila protiv rezultata referenduma, uprkos cijelom svijetu koji je u UN priznao Republiku BiH. Srpsko protivljenje suverenoj i nezavisnoj R BiH je rezultiralo agresijom i genocidom. U agresiji i genocidu Srbi ne poštuju međunarodne konvencije o vođenju ratova, ne

Manifest o Bosni i Hercegovini

Autor KBSA

Srijeda, 21 Ožujak 2007 15:00 - Ažurirano Srijeda, 21 Ožujak 2007 15:04

činjenju ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti, i krše Konvenciju o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida. Rezultat agresije i genocida, kršenja svih konvencija jeste politički entitet Republika Srpska.

Sada kada je genocid osuđen na najvišoj instanci, "ambijent" se mora vratiti na onaj prije genocida, tj, na "ambijent" poslije referenduma 1992 i priznavanja Republike BiH.

Svi konstitutivni bosansko-hercegovački elementi imaju obavezu prema poštovanju države BiH.

Obaveza poštovanja nezavisne, suverene i cijelovite BiH uključuje poziv i traženje od Srbije i Crne Gore da potpišu sporazum u kome će stajati da:

a) nikad neće biti agresije preko Drine,

b) nikad se neće posezati za ili priključiti teritorija preko Drine, ili voditi državna politička propaganda ili akcija u tom pravcu.

19. marta 2007. g.

Legenda:

1) Jedan potpis na Daytonskom mirovnom sporazumu je već povučen (od strane Muhamed Sacirbaya) zbog ovih postupaka.

Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike

(bosniak.org)